

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Nejvyšší správní soud**, se sídlem Brno, Moravské náměstí 6, proti usnesení žalovaného ze dne 21. 4. 2016, č. j. 9 As 89/2016 – 8, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 19. 7. 2016, č. j. 31 A 68/2016 – 28,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 18. 8. 2016 podal žalobce (dále též „stěžovatel“) prostřednictvím Krajského soudu v Brně kasační stížnost proti shora označenému usnesení (dále jen „napadené usnesení“) krajského soudu ze dne 19. 7. 2016, č. j. 31 A 68/2016 - 28. Napadeným usnesením krajský soud odmítl stěžovatelovu žalobu, jíž stěžovatel brojil proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2016, č. j. 9 As 89/2016 - 8.

Protože stěžovatel spolu s podáním kasační stížnosti nezaplatil soudní poplatek, Nejvyšší správní soud jej usnesením ze dne 8. 9. 2016, č. j. 2 As 239/2016 – 11, vyzval k zaplacení soudního poplatku a k doložení splnění podmínky podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v rozhodném znění (dále jen „s. ř. s.“); to vše ve lhůtě sedmi dnů od doručení uvedeného usnesení stěžovateli.

Stěžovatel následně dne 21. 9. 2016 požádal Nejvyšší správní soud o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro toto řízení. Usnesením ze dne 29. 9. 2016, č. j. 2 As 239/2016 – 26, Nejvyšší správní soud stěžovateli osvobození od soudních poplatků nepřiznal, zamítl jeho návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a vyzval jej k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve lhůtě jednoho týdne od doručení uvedeného usnesení, stejně jako aby v téže lhůtě doložil své

zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, případně aby doložil příslušné vzdělání, pro které by ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. nebylo třeba na zastoupení advokátem trvat.

Usnesení ze dne 29. 9. 2016, č. j. 2 As 239/2016 – 26, bylo stěžovateli doručeno dne 3. 10. 2016. Konec stanovené lhůty pro zaplacení soudního poplatku tak připadl na pondělí 10. 10. 2016 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.), nicméně ani dne po jejím uplynutí následujícího neevidoval Nejvyšší správní soud na příslušném účtu takovou příchozí platbu, jež by svými identifikačními údaji odpovídala stěžovatelově platbě soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti. Soudu nebylo doručeno ani písemné podání stěžovatele opatřené kolkovými známkami, jejichž následnou obliterací by byl soudní poplatek zaplacen. Z uvedeného je zřejmé, že stěžovatel ve stanovené lhůtě nezaplatil uvedený soudní poplatek. Na takovou situaci pamatuje ustanovení § 9 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Konkrétně pak ustanovení § 9 odst. 1 tohoto zákona předpokládá pro případ marného uplynutí lhůty, kterou soud stanovil k zaplacení poplatku za řízení, který byl splatný již s podáním mj. právě i kasační stížnosti, následek zastavení příslušného řízení. Tuto regulaci pak reflektuje ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s., jež normuje, že soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Tímto zvláštním zákonem pak je v nynějším případě právě výše citovaný zákon o soudních poplatcích.

Nejvyššímu správnímu soudu tak z důvodu výše uvedeného nezbylo než řízení o kasační stížnosti zastavit postupem dle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona a § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl na základě ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého „*žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.*“

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 12. října 2016

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu